

Atentat

Adina Speranta

Am atentat la linistea comună
când prin lucernă rătăceau prigorii,
cu gândurile încrustate-n lună
am pus în vers simțiri contradictorii.

Purtam o haină falsă și abstractă
Ce ascundea sub ea concretul,
Dar cum să scrii că viața e perfectă,
Când sub metafore, plângea poetul?

Atâtea armistiții dintr-o vară,
Atâta insolență-n anotimpuri,
De va fi frunza ca să moară,
Copacul va răzbate peste timpuri.

adina v.

9.09.2020